

jeg ikke tænke mig andet, end at man vil være villig til at gaa med til midlertidige Foranstaltninger. Imidlertid skal jeg dog overfor det ærede Medlem erkende, at det er ønskeligt at komme til mere omfattende Foranstaltninger end de her foreslaaede. Men med Hensyn til Tilvejebringelsen af en videregaaende Lov er Forholdene, som jeg tror, det ærede Medlem maa indrømme, adskilligt vanskeligere end med Hensyn til Tilvejebringelsen af denne, og jeg kan ikke garantere, at et saadant Lovforslag kan foreligge til næste Rigsdagssamling. Jeg skal derimod forpligte mig til at skænke selve Sagen den størst mulige Opmærksomhed.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) nævnte den tyske Lovgivning af 1913. Den er, saa vidt jeg ved, gaaet saa vidt, at den som Hovedregel simpelt hen forbyder at føre urent Vand ned under Jorden. Det er dog meget tvivlsomt, om det var muligt at gaa saa vidt herhjemme, og om det var rigtigt og nødvendigt at gaa saa vidt. Det vilde paa forskellige Omraader medføre Foranstaltninger af stor Bekostning, som maaske slet ikke svarede til Nyttens og Nødvendigheden. Jeg tror, Forholdet er dette, som ogsaa berørt af det ærede Medlem fra Randers, at for at komme til en mere vidtrækkende Lovgivning paa dette Omraade maa der ske en Samvirken baade med Købstadforeningen og med Sogneraadforeningerne for at faa de forskellige Synspunkter forenet. Jeg vil derfor haabe, at det ærede Medlem vil lade sig nøje med de Bemærkninger, jeg her har fremsat, og paa Grundlag deraf medvirke til Gennemførelsen af den midlertidige Lejlighedslov, som her er fremsat.

Det ærede Medlem fremførte af Enkeltgheder et Spørgsmaal angaaende de uvildige Skønsmænd. Han mente, at de af Retten udnævnte sagkyndige Skønsmænd ikke altid var sagkyndige i den rette Forstand, og fandt det ønskeligt, at der anførtes særlige Kvalifikationer. Jeg skulde dog tro, at Udtrykket „sagkyndige Mænd“, naar det gælder et saa specielt Forhold som det, her er Tale om, er tilstrækkeligt. En anden Ting er — der har været peget paa det —, at det maaske ikke er det heldigste, at det er Retten, der udnævner dem, bl. a. fordi de Omraader, hvorpaa disse uvildige, sagkyndige Mænd skal virke, kan komme til at ligge i flere forskellige Retskredse, saa at altsaa flere Retter skal medvirke til deres Udnævnelse, og at det maaske derfor var heldigt, at Inden-

rigsministeriet udnævnte dem. I dette Lovforslag er der imidlertid ikke optaget andet end det, som det i Øjeblikket foreliggende Forhold har fremkaldt, og derfor er der heller ikke optaget noget om dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem fra Frederikssund (L. Pedersen) mente, at det var urigtigt, at de Udgifter til Boring af Drikkevandsbrønde, som havde tjent andet Formaal end Afledning af urent Vand, altsaa de Brønde, der oprindeligt var gravede med Drikkevandsformaal for Øje, og som, efter at de var ophørte at fungere som Drikkevandsbrønde, var blevet benyttet til Afledning af urent Vand, ikke ogsaa erstatte. Det ærede Medlem støttede denne Opfattelse paa den Formodning, at det var Københavns Kommune, som havde tappet Hedehusenes Vand bort og derved tvunget Hedehusene til at gaa over fra Drikkevandsbrøndsystemet til et Vandværkssystem. Efter hvad der foreligger for mig, er Forholdet ikke dette. Hedehusenes Vandværk og Københavns Anlæg ved Thorsbro er samtidige, og efter hvad der yderligere siges mig, er det Hedehusenes Vandværk, som paa Grund af Højdeforholdene paa Stedet først tager Vandet, og det er kun det, Hedehusenes Vandværk ikke bruger, som Københavns Vandforsyningsanlæg ved Thorsbro kan tage. Drikkevandsbrøndene ved Hedehusene er altsaa ikke udtømte, fordi Københavns Kommune overgik til at tage Vand ogsaa fra Thorsbrønde, men fordi baade Hedehusene gik over til et saadant Vandværksanlæg i Stedet for det tidligere og København anlagde sit ude ved Thorsbrønde. Naar Københavns Kommune har tilbudt Hedehusene en Del af Kloakeringsudgifterne, skal jeg ikke kunne udtale mig om, hvorvidt det Forhold, hvori Københavns Kommune har tilbudt sin Andel, er det rigtige, og om det altsaa er rigtigt og rimeligt, at København overtager en Trediedel af Udgiften dertil, men jeg vil henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at hvis man paalagde Københavns Kommune at betale for de Drikkevandsbrønde, der oprindeligt var anlagte med Drikkevandsformaal for Øje, og som nu overgik til at fungere som en Art Kloakker, og Københavns Kommune samtidig paatog sig en Andel i Udgiften til Kloakering, kom den til at betale det samme to Gange eller delvis to Gange. Hvis det er rigtigt, hvad der foreligger for mig med Hensyn til Vandværkernes Tilblivelse derude, tror jeg, at det kun er de Udgifter,